

<p>Далеко ще зима, Але не для потіхи Тягне білка в засіки Ягоди, горіхи...</p> <p>Де ж взяти взимку солодощів Для дітей І для гостей? <i>Ст. Степанов</i></p>	<p>Мені на долоню Злетіли з хмаринки Дві білі сніжинки І ще дві сніжинки.</p> <p>А разом виходить Якась дивина — А разом виходить Краплина одна! <i>Анатолій Качан</i></p>
<p>Встала весна, чорну землю Сонну розбудила, Уквітчала її рястом, Барвінком укрила; І на полі жайворонок, Соловейко в гаї Землю, убрану весною, Вранці зустрічає. <i>Тарас Шевченко</i></p>	<p>Падав сніг на поріг, Кіт зліпив собі пиріг. Поки смажив, поки пік, А пиріг водою стік. Кіт не знав, що на пиріг Треба тісто, а не сніг. <i>Воронько Платон</i></p>

<p>Сонце гріє, вітер віє З поля на долину, Над водою гне з вербою Червону калину; На калині одиноке Гніздечко гойдає, - А де ж дівся соловейко? Не питай, не знає. <i>Тарас Шевченко</i></p>	<p>Осінь, осінь. В гості просимо! Осінь, осінь, Погости вісім тижнів: З щедрими хлібами, З високими снопами, З листопадом і дощем, З перелітним журавлем. <i>І. Суріков</i></p>
<p>Літо, літо золоте Випиває роси Та з пшениченьки плете Україні коси. Виглядає з-поміж віт Вишнями в садочку, Одяга на цілий світ Сонячну сорочку. <i>Лель-Анатолій Загрудний</i></p>	<p>Небеса прозорі, Як глибінь ріки. Падають, як зорі, З явора листки. А над полем нитка Дзвонить як струна, Зажурилась квітка — Чує сніг вона. <i>Дмитро Павличко</i></p>

<p>Вовк ведмедя розбудив: — Вже весна, гуляти йди! Виліз велетень з барлогу — Вовк втікає в ліс від нього. <i>Олексій Кононенко</i></p>	<p>Вночі за вовчими ярами зайці давали телеграми. І прочитала так сосна: “Чекайте квітами Весна”. <i>Ліна Костенко</i></p>
<p>Літо — квіти, літо — вітер, Літо — річка, сонце, ліс! От якби-то красне літо Рік для нас не раз приніс! <i>Н. Замрія</i></p>	<p>Дивні квіти Розпустились На шибках вікна. Це Морозкові Приснилась Уночі весна. <i>Анатолій Качан</i></p>